

РЕШЕНИЕ

№ 37423

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6514** по описа за **2025** година докладвано от съдия Биляна Икономова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на „СОРЕНЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1053/19.03.2025 г. по АНД № 17077/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 96-и с-в.

Касаторът оспорва решението и моли за отмяната му. Твърди се, че проверяващите органи не са изчакали управителя на заведението и не са осъществили връзка със служителя М. Д., а са указали на един от сервитъорите, без представителни функции и зает с преки задължения да обслужва клиенти, че ще бъде връчена призовка за представяне на необходимите документи. Акцентираща върху това, че задължението на работодателя да държи на разположение на контролните органи посочените в чл. 403а, ал. 1 КТ документи било отделно и независимо от задължението му да определи писмено длъжностните лица, които да го представляват /чл. 403а, ал. 2 КТ/. Неправилна била преценката на съда за неприложимост на чл. 415в, ал. 1 КТ. В указания срок било предоставено всичко изискано от проверяващите, като последните след този момент са констатирали нарушения във връзка с реквизитите на правилника за вътрешния трудов ред и приложените към него списък на работници и работен график, за отстраняването на които не били дадени съответните предписания. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП. Евентуално – деянието да бъде преквалифицирано по чл. 415в КТ и да бъде наложена имуществена санкция в размер от 100 лева до 300 лева.

Касаторът „СОРЕНЕР“ ЕООД, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмена защита са изложени подробни съображения за отмяна на решението на СРС и

потвърденото с него НП.

Ответникът Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призована, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, I касационен с-в, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който го засяга негативно и подлежи на оспорване, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 06.08.2024 г. от контролни органи на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е извършена проверка на заведение – ресторант, стопанисван от „СОРЕНЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като е поискано предоставянето на правилник за вътрешния трудов ред и график на работните смени. Документите не са представени от работниците /сервитьори и чистач/, поради което проверяващите се свързват по телефона с управителя на дружеството и го уведомяват какви документи следва да представи за проверка, като оставят и призовка. На 28.08.2024 г. документите, налични и по делото, са представени на наказващия орган, но към правилника за вътрешния трудов ред е приложен списък на работниците без положени подписи, а в работния график не са посочени началото и края на работните смени. Резултатите от проверката са обективирани в КП № ПР2430079/30.08.2024 г. На 30.08.2024 г. е съставен АУАН с № 22-2400314, като въз основа на него е издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. НП № 22-2400314/04.11.2024 г., с което на основание чл. 414, ал. 1 КТ на „СОРЕНЕР“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение по чл. 403а, ал. 1 КТ. Тази фактическа обстановка е установена от СРС въз основа на събрания и кредитиран доказателствен материал. СРС е потвърдил НП, като е допуснал неточност по отношение на издателя му, вписвайки Софийска дирекция „Инспекция по труда“ вместо Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., но доколкото в диспозитива на оспореното решение са посочени всички останали елементи за индивидуализацията на НП – номер и дата на издаване, наказано лице, вид и размер на наложеното административно наказание, приложимите разпоредби, то допуснатата от СРС неточност не рефлектира върху законосъобразността на постановеното от него решение.

Настоящата съдебна инстанция приема, че липсват основания за отмяна на оспореното съдебно решение и потвърденото с него НП.

Съгласно чл. 414, ал. 1 КТ „работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.“.

Съгласно чл. 403а, ал. 1 КТ „в предприятието, в неговите поделения, обекти и работни площадки, както и на други места, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред, списък

на работниците и служителите, изпратени от предприятие, което осигурява временна работа и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа: заповеди за полагане на извънреден труд, за дежурство, за времето на разположение, за установяване на непълно работно време и поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време.“.

В конкретния случай се установява по безспорен начин, че дружеството, в качеството му на работодател по § 1, т. 1 ДР КТ, на 06.08.2024 г. не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа, в т. ч. поименни графици за работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време. Неотносими са причините, поради които така описаните документи не са били на разположение или не са били намерени при проверката. След като са налице работници, полагащи труд, то за тях и за проверяващите органи трябва да съществува яснота кога следва да престират този труд, поради което работодателят е длъжен да състави и държи на разположение на контролните органи в търговския си обект документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работа за периода, за който е установено сумирано изчисляване на работното време. С оглед разпределената доказателствена тежест работодателят не доказва, че съответните документи действително са били налични в проверявания обект към датата на проверката, като възраженията му, че проверяващите органи не са изчакали управителя на заведението, не са установили връзка с оторизирания служител в обекта М. Д. и са въвели в заблуждение сервитъора, с който са разговаряли, по отношение възможността впоследствие да бъдат представени изисканите документи, са изцяло неоснователни. Без значение е обстоятелството, че целият разговор е проведен с един от сервитъорите, който е бил на смяна и няма представителни функции, а единствено бил зает с преките си задължения да обслужва клиенти. Дори и да се приеме за основателно направеното възражение, вкл. и относно твърдението „проверяващите /.../ дори са успокоили сервитъора, с който са разговаряли, че ще се издаде призовка и на място в ГИТ ще има възможност да се представят всички необходими документи“, то изрично в касационната жалба е потвърдено, че проверяващите не са изчакали управителя на заведението, но са осъществили връзка с него и са го уведомили, че може да представи необходимите документи на място в Дирекция „Инспекция по труда“. Без значение е и дали на място е имало оправомощено от работодателя лице по чл. 403а, ал. 2 КТ и дали въобще е било оправомощено такова лице от работодателя, тъй като това не освобождава последния от задължението му по чл. 403а, ал. 1 КТ. Предвид това се формира извод, че с оспореното НП административнонаказващият орган законосъобразно и явно справедливо на основание чл. 414, ал. 1 КТ е наложил на дружеството в близък до предвидения от законодателя минимален размер административно наказание „имуществена санкция“ за деяние, което съставлява нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя /чл. 12 от ЗАНН/.

Неприложима е разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ, тъй като, макар и да не са настъпили вредни за работниците и служителите последици, нарушението, което е формално, на просто извършване, не е отстранено веднага след установяването му. Няма данни по делото, че документите - правилник за вътрешния трудов ред и графици, са представени и на 09.08.2024 г., която дата е посочено в призовката по чл. 45, ал. 1 АПК, връчена на сервитъора Б. със задължение да предаде на призованото лице. Дори и да се приеме, че Б. не е упълномощено лице, същата като свидетел изрично заявява в съдебно заседание, че управителят на заведението е казал, че в срок до три дни ще вземе документите и ще ги предаде, което съответства на срока от призовката и на изложеното в касационната жалба за осъществен контакт между проверяващите и управителя, при което и

последният е уведомен за възможността да представи изискуемите документи в срок. Въпреки това документите са представени едва на 28.08.2024 г., като е ирелевантно дали към този по-късен момент те съдържат реквизити, необходими за изпълнение на функциите им да уведомят работниците за правилата и времето на работа. Предвид константната съдебна практика на АССГ обаче е без значение последващото представяне на тези документи при документалната проверка, тъй като това обстоятелство не може да санира тяхното непредставяне при проверката на място на 06.08.2024 г.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила /чл. 221, ал. 2 АПК/.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП във връзка с чл. 27е НЗПП в полза на ответника по касация се дължи юрисконсултско възнаграждение за осъществената защита за настоящата съдебна инстанция в размер на 130 лева, които следва да бъдат заплатени на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ /по аргумент от чл. 2, ал. 1 от Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“/.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I касационен с-в

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1053/19.03.2025 г. по АНД № 17077/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 96-и с-в.

ОСЪЖДА „СОРЕНЕР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „С.“, [улица], представлявано от В. В. Г., да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, със седалище – [населено място], сумата в размер на 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: